

X X X

Mon tonkē ruodos – savēs neveiksio –
Par omžio nenogriausio jau tū sēinu!..
Nuors dēdlē kriuksio, zlastiesious ēr keiksio,
Ka ont šiuo svieta aš kap stēigars vēina.

Ka šērdēs – ligo gelžēis gabalielis –
Regietē vēsē retē, vēsas ruonas...
Vo aplink moni – tik medēnēs lielēs,
Katrū ožvardējēms majednos – „žmuonis“.

Tuos smūtnas mēslēs nemieroutā smagēs –
Kap kūliu krūsnēs ožgol mon krūtēnē...
Bet kap ēšiesi, nieka nepasakēs?!
Vo kumat pavadins – juk nieks nežēna.

Ta ēr rokoujous – tonkē vedo ruoda
So žvaizdiem, viejēs arba plēkās medēs...
Nuors kartās tēp nemaduo tas ēšruoda...
Jug ne dejoutē Pondēivs mumis vedies!..

Sotvierē – dovēnuojē mums tou galē
Ēr švēistē, ēr tou patio čieso gestē –
Ne kuožna mūsa – sāva patēis valē.
Ta ēr nevalno duovēnuos tuos mestē.

Nevalno vuožuotē, ar būtē, ar nebūtē, —

Tik abejuotē, apsērēktē, klīstē!..

Net toukart, je pro tomsē longa rūti

Kap pēkta dvasē spuoksa vēinišīstē.